

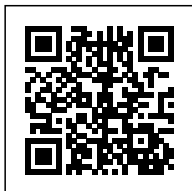

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VII. volební období

743/1

**Stanovisko vlády k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon
č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých
souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů**

Doručeno poslancům: 19. dubna 2016 v 15:31

STANOVISKO VLÁDY

k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 743)

Vláda na své schůzi dne 18. dubna 2016 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a vyslovila s ním **nesouhlas** zejména z následujících důvodů:

1. Otázka povinného očkování je otázkou dlouhodobě diskutovanou. K povinnosti se již vyjadřoval i Ústavní soud České republiky. Povinnost očkování totiž úzce souvisí s ochranou zdraví dětí, kterou nelze podceňovat. Je třeba mít na paměti, že v dětské populaci existují i jedinci, kteří se očkování nemohou podrobit pro trvalou kontraindikaci nebo z důvodu oslabené imunity, a neočkované děti se tak mohou pro tuto skupinu dětí stát zdrojem nákazy.
2. Díky povinnému očkování se v naší společnosti udržuje poměrně vysoká hladina kolektivní imunity. Změny právní úpravy ohledně otázky povinného očkování by proto vždy měly být výsledkem důsledného a komplexního vyhodnocení zdravotních rizik a rovněž by měly být v souladu s doporučeními Světové zdravotnické organizace.
3. Snížení výše sankce z 500.000 Kč na 30.000 Kč, která hrozí mateřským školám, poskytovatelům služby péče o dítě v dětské skupině a dalším poskytovatelům péče o děti uvedeným v § 50 zákona o ochraně veřejného zdraví v případě přijetí neočkovaného dítěte, pokud toto dítě nemá doklad, že je proti nákaze imunní nebo že se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci, je podle mínění vlády tak významné, že nejen neodpovídá následku, kterým může být poškození zdraví dítěte, ale je neproporční i vzhledem k ostatním správním deliktům, u nichž za méně závažné následky hrozí maximální výše pokuty 3 miliony Kč. Stanovená výše sankce plní mimo jiné také preventivní funkci, tedy vede subjekty k dobrovolnému plnění povinnosti. Pokud se sankce stane tak nízkou,

že tuto funkci ztratí, významně se tím zvyšuje pravděpodobnost páchání takového správního deliktu a tím může dojít ke snížení vymahatelnosti práva. Je třeba vzít do úvahy i komparaci s ostatními správními delikty, kdy za pouhá administrativní pochybení v jiných oblastech hrozí milionové pokuty. Stejně tak za některé přestupky na úseku zdravotnictví hrozí fyzické osobě pokuta až do 50 tis. Kč. Za správní delikt právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby by však podle navrhované úpravy hrozil postih ještě nižší. Nadto je třeba vycházet ze skutečnosti, že v zákoně o ochraně veřejného zdraví je nastaven určitý systém sankcí za správní delikty, který je návrhem zákona nekonceptčně měněn pouze v jediném aspektu.